

Op deze wijze voortgaande zou ik nog lang kunnen doorpraten, maar dat mijn waarnemingen niet belangrijk zijn ligt voor een deel daaraan, dat het naar mijn meening zoo moeilijk is de Javaansche vogels (bij naam) te leeren kennen (geen boeken), geen collecties en de inlander niets wetend en niet betrouwbaar). Een volgend maal hoop ik hier daarom eens eenige vragen te mogen stellen. *)

SODY.

KORTE MEDEDEELINGEN.

Tamil Volksverhalen.

De Tamil zal nooit een slang doden op Dinsdag en Vrijdags
Slangen.

1. De *Tic-polonga* kan héél oud worden, wel 200 of 300 jaar. Overdag kan hij niet zien, en komt dan ook alleen des nachts te voorschijn (wij zagen er tot op heden ongeveer 4 of 5, allen echter op het „midden van den dag“!)

Voordat de *Tic polonga* sterft, krijgt hij vleugels en vliegt door de lucht. Wordt iemand door een der vleugels geraakt, dan sterft die persoon een ellendigen dood. Bij het doodgaan der *Tic polonga*, komen er duizendpooten, schorpioenen en vergiflige spinnen uit zijn lichaam, om de kwade praktijken der *Tic* te kunnen voortzetten! Er is ook nog een soort, de „Bloed-polonga” genaamd. Wordt men door deze gebeten, dan begint de neus dadelijk hevig te bloeden, wat den dood ten gevolge heeft.

2. De *Kodali-pudiyān* (? ? ? L), bijt nooit en is niet vergiftig. Hij leeft steeds in boomen. Zou re een bij ongeluk in je hals vallen, dan moet men voor zijn verdere leven, krom en gebogen loopen!

3. Zeeslangen bijten in den regel niemand. Zou men gebeten worden, drink dan driemaal een flinke hoeveelheid zeewater, prevel driemaal „iranaitivu” vlug achter elkaar, en—men is genezen!

Olifanten

De Tamils geloven dat er drie soorten olifanten voorkomen; en wel de „kompan” of mannelijke de „alaiyan” of geslachtloze, en de „pidiyan” of vrouwelijke olifant. De Sinhalezen spreken hier niet van, maar vreemd genoeg beteekent in hun taal het „alaiyan”, een olifant zonder slag tanden. Toch is het moeilijk te begrijpen, waarom de Tamils hier dit verschil maken, daar de slag tanden bij de Ceylon olifant vrij wel rudimentair zijn. Olifanten met slag tanden, zoowel stieren als koeien, behooren hier tot de hóógste uitzonderingen. Waar het gebrek aan ivoor bij de Ceylonolifant (*Elephas Indicus*) aan ligt kunnen we niet beoordeelen.

Insecten.

De Schorpioen is een „zelfmoordenaar”. Dit is onder geleerden echter ook bekend, en dus geen overlevering maar een waarneming der inlanders. Maakt men een cirkel van vuur rond een schorpioen, dan zal deze, na langen tijd vruchteloos naar een uitgang gezocht te hebben, zich zelve met de scherpe gifangel aan den staart, doodsteken. Het zal een der weinige dieren zijn o. i. waarvan het gif voor het dier zelve doodlijk is.

Geprobeerd hebben we deze proef echter nog nooit.

Juni 1917 Ceylon.

A. C. TUTEIN-NOLTHENIUS

Sinhale—Sinhalezen of Klingalezen, zijn de eigenlijke bewoners van Ceylon.

Tamils, zijn hier ingevoerd, het meerendeel als werkkrachten voor de plantages, van de Oost kust van Voor-Indië. In het Noorden van Ceylon vindt men de Jaffna-tamils, een groote nederzetting (Jaffna) overblijfsel uit de dagen van het Tamil koninkrijk, toen de Tamils uit India naar hier overstaken, de Sinhalezen onderdrukten, en hier de scepter zwaaiden. (omstreeks 1300-1400).

*) De Red. is steeds bereid ingekomen vragen, zoo mogelijk te beantwoorden. (Red.)